

— Молимъ ти се, бате Сава, кажи! Хайде, кажи! — викнаха всички. — И да не е лесно — нищо... Хайде, кажи!...

— Нейсе! Толкозъ като искате — ще ви кажа, ала още сега да обеща-ете, че, първо, никому дума нѣма да казвате и, второ, че всичко, каквото сега решимъ, най-точно ще го изпълняваме. И който излъже — човѣкъ да не е!...

— Обещаваме, обещаваме! — викна дружината.

— Ха, тогава още сега да почнемъ! Я извадете всичко отъ джебоветъ си — тукъ, на земята!

Въ единъ мигъ джебоветъ се обърнаха наопаки. Коста извади шестъ лева, една пищялка и три картинки отъ шоколадъ. Асенъ изтърси осемъ разни копчета, едно канапче и два лева. Диньо измъкна едно стъклено топче, единъ счупенъ ключъ и една бучка захаръ. Последенъ, Савата сложи десетъ лева, едно календарче и единъ разваленъ часовникъ. Само Гуджо не можа да даде нищо.

— Сега, — каза главатарътъ, — слушайте! Отъ днеска нататъкъ всѣки отъ насъ ще знае, че колкото пари има въ себе си — половината не сж негови.